

на полка си остана непромѣнено. Отвреме-навреме, следъ продължителна артилерийска подготовка, противникътъ предприемаше патрулни нападения, но безъ особени резултати.

Главната работа на нашитѣ войници се състоеше въ укрепяването на позицията и строежъ.

Животътъ на полка презъ това време е еднообразенъ, биваченъ. Отпускаритѣ непрекъснато отиваха и се завръщаха, носейки съ себе си отъ фронта мъжнотиитѣ на бойната обстановка, а отъ тила—дълбоката ненависть къмъ развилнѣлата се вече поквара.

Предъ очитѣ на войниците се виждаха два съвършено различни свѣта: единиятъ на фронта—почернѣлъ, измъченъ и всецѣло отдалъ се на родината; а другиятъ—дълбокиятъ тилъ, въ който ставаше нѣщо страшно.

Лошитѣ новини, които се получаваха на фронта, несправедливото разрешение на добруджанския и на маришкия въпроси, недостатъчното облѣкло и най-вече нѣколкомесечния форменъ гладъ на фронта разстроиха извънредно много войниците. Презъ цѣлото лѣто полкътъ бѣше храненъ само съ фасулъ и по 600 гр. разваленъ царевиченъ хлѣбъ въ който имаше недосмѣлни кочани.

Благодарение на тѣзи и много още причини, силата на този полкъ, който написа такива безсмъртни страници се намали. Въ ротитѣ тукъ-тамъ се забелязваха нѣколко души само отъ ония войници, съ които полкътъ преди 3 години тръгна отъ Сливенъ. Тѣ сами се броеха често и съ замисленъ погледъ казваха: „Страшна война, брей! Отъ Сливенъ тръгнахме 300 души, а сега сме десетина!“

Въ началото на месецъ септемврий нашата армия имаше вече подробни сведения за новата съглашенска офанзива срещу южния ни фронтъ. Новиятъ командуващъ източната армия, генералъ Франше Д'Епре, концентрираше своитѣ сили и подготвяше едно нападение въ най-голѣми размѣри.

На 12 септемврий войскитѣ на противника само срещу доброполския участъкъ (отъ р. Лешница до в. Петреникъ) бѣха 40000 бойци съ 570 орджия, срещу 15000 бойци и 32 орджия на позицията отъ в. Соколъ до в. Петреникъ. Само срещу доброполския участъкъ противникътъ съсрѣдоточи по петъ дружини и 40 орджия на километъръ.

Благодарение на многочисленитѣ си аероплани, неприятелътъ ежедневно разузнаваше нашето разположение и когато почнаха боеветѣ, неговитѣ снаряди разрушиха всичко.

На 13 септемврий 14. сръбски полкъ, който бѣше срещу 11. полкъ, получи въ подкрепление части отъ френски колониални войски.

На 14 презъ цѣлия день противникътъ поддържаше силенъ огънь и отвреме-навреме хвърляше газови снаряди.